

másodlagosan állapítsa meg az Európai Közösség felelősségét Hardy felé, mivel elfogadta, jóllehet törvényesen, majd alkalmazta a Közösségi Vámkódex 5. cikkét, mely rendkívüli és különleges kárt okozott számára;

kötelezze egyetemlegesen a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fizessenek meg Hardynak 60 510 eurót, másodlagosan 47 829 eurót mindkét esetben a jelen kereset benyújtásától számított, törvényes kamattal növelt összegben;

kötelezze egyetemlegesen a Tanácsot és a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes állítása szerint a Bizottság által a francia állam elleni tagállami mulasztás megállapítása iránti eljárás kezdeményezését követően, Franciaország, abból a célból, hogy a francia törvényt a 2913/92 rendelet⁽¹⁾ 5. cikkével összhangba hozza, hatályon kívül helyezte a hajózási ügynökök testületének, melynek a felperes is tagja, a vámhatóság előtti eljárásra vonatkozó kizárólagos jogát. A felperes szerint, a kizárólagos jog eltörlése a 2913/92 rendelet 5. cikke alkalmazásának közvetlen következménye, és így közvetlenül felróható az Európai Közösségnek.

Elsődlegesen, a felperes érvelése szerint, a 2913/92 rendelet 5. cikk elfogadása jogellenes cselekmény, amely megalapozza a Közösség felelősségét.

Először a felperes állítja, hogy ez a cikk tévesen értelmezi az EK-Szerződés 45. cikkének eltérést megállapító rendelkezéseit, mivel a hajózási ügynöki foglalkozás, a vámra vonatkozó jogi szabályozás alkalmazásában, a közhatalom gyakorlásához kapcsolódó tevékenység.

A felperes hivatkozik a jogbiztonság és a jogos feltevés védelme elvének sérelmére. A felperes állítja egyrészt, hogy a 2913/92 rendelet a „vámhatóság előtti képviselő” fogalmára vonatkozik, amely különbözik a „vámhatóság előtti eljárástól”, ez utóbbit ténylegesen a hajózási ügynökök gyakorolják. E cikk analógián alapuló értelmezése a felperes szerint ellentétes a jogbiztonság elvével. Másrészt a felperes hivatkozik a jogos feltevés elvének téves értelmezésére, amely az átmeneti intézkedések hiányából, és abból fakad, hogy a francia hajózási ügynökök voltak az egyedüliek a Közösségben, akik állandóan ki voltak zárva a korábbi liberalizációs intézkedésekből.

A felperes hivatkozik továbbá az egyenlőség és az arányosság elvének az átmeneti intézkedések hiányából eredő sérelmére. A felperes hivatkozik végül a tulajdon tiszteletben tartásához fűződő jog megsértésére, mivel a kizárólagos jog megszüntetése

a tevékenységüket át nem ruházhatóvá teszi, ami ezáltal értékét veszti.

Másodsorban, a felperes állítása szerint, a Közösség feltétlen felelősségét az elszenvedett kár rendkívüli és különleges jellege alapozza meg. A felperes szerint a kár rendkívüli, mivel a tevékenység gazdasági értékének és a haszonnak az elvesztése meghaladja a szokásos gazdasági kockázatot, és különleges, mert a hajózási ügynökök a gazdasági szereplőktől élesen elkülönülő kategóriát alkotnak.

⁽¹⁾ A Tanács 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról (HL L 302., 1. o.)

Az Adriatica di Navigazione S.p.A. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. június 24-én benyújtott kereset

(T-265/04. sz. ügy)

(2004/C 239/57)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Adriatica di Navigazione S.p.A., képviseli Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi és Guido Bellitti, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

semmisítse meg a megtámadott határozatot abban a részében, amely az Adriatica részére általános gazdasági érdekű kötelezettségek fejében nyújtott támogatásokat a Szerződés 87. cikke szerinti támogatásnak minősíti, és ezeket az intézkedéseket új támogatásnak tekinti;

vagy semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének (2) bekezdését;

vagy – másodlagosan – semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének (3) bekezdését abban a részében, amely Olaszországot a támogatás és annak kamatai visszafizetésére kötelezi;

kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Adriatica di Navigazione S.p.A. az EK 230. cikkének (4) bekezdése alapján benyújtott jelen keresetével a az Olaszország által az Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar és Toremar hajózási társaságok részére nyújtott állami támogatások tárgyában hozott, 2004. március 16-i, C (2004) 470 bizottsági határozatot támadja. A felperes különösen a megtámadott határozat azon részének megsemmisítését kéri, amely az Adriatica részére az általános gazdasági érdekű kötelezettségek fejében nyújtott támogatásokat a Szerződés 87. cikke szerinti támogatásnak minősíti, és ezeket az intézkedéseket új támogatásnak tekinti. Keresete alátámasztására a felperes három jogalapot jelöl meg:

Elsőként arra hivatkozik, hogy a Bizottság az értékelés során kettős hibát követett el. Először is azért hibás a Bizottság döntése, mert az Olaszország által a Gruppo Tirrenia hajózási társaságai részére általános gazdasági érdekű kötelezettségek fejében nyújtott támogatásokat jogellenesen minősítette az EK 87. cikk szerinti támogatásnak. E helytelen minősítés következtében a megtámadott határozat sérti (a) a tagállami hatóságok mérlegelési jogát az általános gazdasági érdekű kötelezettségek megállapítására, illetve azok finanszírozására vonatkozóan, és (b) a 3577/92 rendelet ⁽¹⁾ 4. cikkének (3) bekezdését.

Másodsorban, a felperes álláspontja szerint mindenképpen értékelési hiba a Bizottság részéről az, hogy a szóban forgó szubvenciókat új támogatásoknak minősítette. A Bizottság mindenekelőtt figyelmen kívül hagyta, hogy a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket és a Gruppo Tirrenia regionális vállalatai között az általános gazdasági érdekű kötelezettségek tárgyában létrejött megállapodásokat bejelentették a Bizottságnak, aki ezeket hallgatólagosan vagy kifejezetten jóváhagyta.

Másodsorban a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság értékelési hibát követett el azért, hogy az Adriatica részére 1992 és 1994 között nyújtott támogatásokra vonatkozó szabályozást [a közös piaccal] összeegyeztethetetlennek minősítette, mivel az Adriatica az EK 81. cikk által tiltott versenyellenes magatartást tanúsított. Ez az értékelés azért helytelen, mert a Bizottságnak mindenekelőtt a jelen ügy tárgyát képező versenyjogi jogsértés és a támogatások közötti okozati összefüggés meglétét kellett volna vizsgálnia és a jelen esetben annak hiányát megállapítania. Ráadásul az okozati összefüggés meglétének vizsgálata szempontjából a felperes szerint a versenyjogi jogsértés tárgya és az említett támogatások pusztá egybeesése egyáltalán nem releváns. Ez – a felperes álláspontja szerint – egyben az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettség megsértését is jelenti.

Végül, harmadsorban, a felperes azt kifogásolja, hogy a megtámadott határozat jogellenes, amennyiben az Adriaticának az 1992 januárja és 1994 júliusa közötti időszakban nyújtott támogatások visszafizetéséről rendelkezik, mivel ez sérti a bizalomvédelem és a közigazgatási aktusok arányosságának alapelvét.

⁽¹⁾ A szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (kabotázásra) történő alkalmazásáról szóló, 1992. december 7-i 3577/92/EKG tanácsi rendelet.

A T-14/00. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 239/58)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. május 4-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második kibővített tanácsának elnöke elrendelte a T-14/00. sz., C.A.V. Ulestraten-Schimmert-Hulsberg és társai, támogatja a Holland Királyság, kontra Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 135., 2000.5.13.

A T-236/99. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 239/59)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. május 4-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második kibővített tanácsának elnöke elrendelte a T-236/99. sz., Direcks Service Station Bocholtz B. V., támogatja a Holland Királyság, kontra Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 47., 2000.2.19.